

एलियाह - क्रमांक नऊ

भविष्यवक्त्याने खोटे सांगितले

Jeff Pippenger

2023-10-11

आम्ही मागील लेखाचा शेवट “खोटा आत्मा” याविषयी भाष्य करणाऱ्या एका उताऱ्याने केला होता. पुढील मजकूर त्या उताऱ्यातील एका परिच्छेदांपैकी एक आहे.

“अप्रशुद्ध सेवक स्वतःला देवाविरुद्ध उभे करीत आहेत. ते ख्रिस्ताची आणि या जगाच्या देवाची एकाच श्वासात स्तुती करीत आहेत. जरी ते वरवर ख्रिस्ताचा स्वीकार करीत असल्याचा दावा करीत असले, तरी ते बरब्बासला आलिंगन देतात, आणि आपल्या कृतींनी म्हणतात, ‘हा मनुष्य नव्हे, तर बरब्बास.’ या ओळी वाचणाऱ्या सर्वांनी सावध राहावे. सैतानाने तो काय करू शकतो याविषयी बढाई मारली आहे. ख्रिस्ताने आपल्या मंडळीत जी एकता असावी अशी प्रार्थना केली होती, ती नष्ट करावी असे तो समजतो. तो म्हणतो, ‘मी बाहेर जाईन आणि ज्यांना मी फसवू शकेन त्यांना फसविण्यासाठी, टीका करण्यासाठी, दोषी ठरविण्यासाठी, आणि असत्य सिद्ध करण्यासाठी खोटेपणाचा आत्मा होईन.’ ज्या मंडळीला मोठा प्रकाश, मोठा पुरावा लाभला आहे, त्या मंडळीने जर कपटाचा पुत्र आणि खोट्या साक्षीला आश्रय दिला, तर ती मंडळी परमेश्वराने पाठविलेला संदेश टाकून देईल, आणि अत्यंत अविवेकी दावे, खोट्या कल्पना आणि खोटे सिद्धान्त स्वीकारेल. सैतान त्यांच्या मूर्खपणावर हसतो, कारण सत्य काय आहे हे त्याला ठाऊक आहे.” Testimonies to Ministers, 409.

“फसवणुकीचा व खोट्या साक्षीचा पुत्र अशा त्या मंडळीने स्वीकारावा, जिला मोठा प्रकाश, मोठे पुरावे लाभले आहेत; आणि ती मंडळी प्रभूने पाठविलेला संदेश टाकून देईल, आणि अत्यंत अविवेकी विधाने, खोटी गृहितके व खोटे सिद्धांत स्वीकारेल.” १८६३ मध्ये, मिलरवादी अॅडव्हॉटिझमने धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाने अवलंबिलेल्या अविवेकी व खोट्या पद्धतीकडे ‘परत’ जाऊन, लेवीय व्याख्या २६ मधील सात वेळांची विल्यम मिलर यांनी केलेली ओळख नाकारली. ‘परत जाणे’ हा विषय संख्या चौदा मधील बंडखोरांनी दर्शविला होता, जेव्हा त्यांनी एक सेनापती निवडून मिसरमध्ये परत जाण्याचा निश्चय केला.

आणि ते एकमेकांस म्हणाले, चला, आपण एक पुढारी नेमू या आणि मिसरदेशात परत जाऊ या. गणना १४:४.

अध्याय पंधरामध्ये यिर्मया यालाही “धर्मत्यागी” प्रोटेस्टंट पंथांकडे “परत जाण्याचा” विषय दर्शविण्यात आला होता; तेव्हा त्याला सांगण्यात आले होते की पतित प्रोटेस्टंट त्याच्याकडे परत येऊ शकतात, परंतु त्याने त्यांच्याकडे “परत” जाऊ नये.

मी उपहास करणाऱ्यांच्या सभेत बसलो नाही, आणि आनंदही मानला नाही; तुझ्या हातामुळे मी एकटाच बसलो; कारण तू मला संतापाने भरले आहेस. माझे दुःख निरंतर का आहे, आणि माझी जखम असाध्य का आहे, जी बरी होण्यास नकार देते? तू माझ्यासाठी पूर्णपणे कपटी ठरशील काय, आणि आटून जाणाऱ्या पाण्याप्रमाणे होशील काय? म्हणून परमेश्वर असे म्हणतो, जर तू परतलास, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्या समोर उभा राहशील; आणि जर तू निकृष्टापासून मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखासारखा होशील; त्यांनी तुझ्याकडे परत यावे; पण तू त्यांच्याकडे परत जाऊ नकोस. आणि मी तुला या लोकांसाठी तटबंद कांस्यभित्त करीन; आणि ते तुझ्याविरुद्ध लढतील, पण तुझ्यावर विजय मिळवू शकणार नाहीत; कारण तुला वाचविण्यास आणि तुला सोडविण्यासाठी मी तुझ्याबरोबर आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. यिर्मया 15:17-20.

कदाचित धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाकडे परत न जाण्याच्या तत्त्वाचे सर्वात स्पष्ट भविष्यसूचक उदाहरण त्या आज्ञाभंग करणाऱ्या संदेष्ट्याच्या कथेत आढळते, ज्याने उत्तरेकडील दहा वंशांच्या पहिल्या राजाला, यारोबामाला, धिक्काराचा संदेश दिला.

आणि राजाने देवाच्या मनुष्याला म्हटले, माझ्याबरोबर घरी ये, आणि स्वतःला ताजेतवाने कर; मी तुला बक्षीस देईन. तेव्हा देवाच्या मनुष्याने राजाला म्हटले, तू मला तुझे अर्थे घर दिलेस, तरीही मी तुझ्याबरोबर आत जाणार नाही; आणि मी या ठिकाणी भाकर खाणार नाही, पाणीही पिणार नाही. कारण परमेश्वराच्या वचनाद्वारे मला अशी आज्ञा देण्यात आली होती: भाकर खाऊ नकोस, पाणी पिऊ नकोस, आणि ज्या मार्गाने तू आलास त्याच मार्गाने परत फिरू नकोस. म्हणून तो दुसऱ्या मार्गाने निघून गेला, आणि ज्या मार्गाने तो बेथेलला आला होता त्या मार्गाने तो परत गेला नाही. 1 राजे 13:7-10.

अवज्ञाकारी संदेष्ट्याला देवाकडून ज्या मार्गाने तो आला होता त्या मार्गाने परतू नये, असे सांगण्यात आले होते. मिलराइट अॅडव्हेंटिझम सार्दीसद्वारे दर्शविलेल्या प्रोटेस्टंटवादातून बाहेर आले होते, आणि त्यांनी परत जाऊ नये, असे होते. अवज्ञाकारी संदेष्ट्याला तो ज्या मार्गाने आला होता त्या मार्गाने परतू नये हे पूर्णपणे ठाऊक असतानाही, यराबामच्या राज्यातील एका खोट्या संदेष्ट्याने त्याला सांगितले की देवाने असे म्हटले आहे की अवज्ञाकारी संदेष्ट्याने त्या खोट्या संदेष्ट्याच्या घरी परत जावे आणि त्याच्याबरोबर भोजन करावे. देवाच्या निर्देशाच्या विरुद्ध जाऊन, त्याने नेमके तेच केले. एकदा तो त्या खोट्या संदेष्ट्याचे अन्न खाऊ लागला, तेव्हा बायबल स्पष्टपणे सांगते की सामरियाचा संदेष्टा खोटे बोलला होता.

आता बेथेल येथे एक वृद्ध संदेष्टा राहत होता; आणि त्याचे पुत्र येऊन त्या दिवशी बेथेल येथे देवाच्या मनुष्याने जे काही कार्य केले होते ते सर्व त्याला सांगू लागले; त्याने राजाला जे शब्द सांगितले होते तेही त्यांनी आपल्या पित्याला सांगितले. तेव्हा त्यांच्या पित्याने त्यांना विचारले, तो कोणत्या मार्गाने गेला? कारण यहुदाहून आलेला तो देवाचा मनुष्य कोणत्या मार्गाने गेला होता हे त्याच्या पुत्रांनी पाहिले होते. मग त्याने आपल्या पुत्रांना सांगितले, माझ्यासाठी गाढव सज्ज करा. तेव्हा त्यांनी त्याच्यासाठी गाढव सज्ज केले; आणि तो त्यावर बसून निघाला, आणि देवाच्या मनुष्याच्या मागे गेला; आणि त्याला एका ओकाच्या झाडाखाली बसलेला आढळला; आणि त्याने त्याला विचारले, यहुदाहून आलेला देवाचा मनुष्य तूच आहेस काय? त्याने उत्तर दिले, मीच आहे. मग त्याने त्याला म्हटले, माझ्याबरोबर घरी चल, आणि भाकर खा. पण त्याने म्हटले, मी तुझ्याबरोबर परत येऊ शकत नाही, किंवा तुझ्याबरोबर आत जाऊ शकत नाही; आणि या ठिकाणी मी तुझ्याबरोबर भाकर खाणार नाही किंवा पाणी पिणार नाही; कारण परमेश्वराच्या वचनाने मला असे सांगण्यात आले होते, तेथे भाकर खाऊ नकोस, पाणी पिऊ नकोस, आणि ज्या मार्गाने आला होतास त्या मार्गाने पुन्हा परत जाऊ नकोस. तेव्हा तो त्याला म्हणाला, मीही तुझ्यासारखाच एक संदेष्टा आहे; आणि परमेश्वराच्या वचनाने एका देवदूताने मला असे सांगितले, त्याला तुझ्याबरोबर परत तुझ्या घरी घेऊन ये, म्हणजे तो भाकर खाईल आणि पाणी पिईल. पण त्याने त्याला खोटे सांगितले. म्हणून तो त्याच्याबरोबर परत गेला, आणि त्याच्या घरी भाकर खाल्ली, आणि पाणी प्याला. 1 राजे 13:11-19.

अवज्ञाकारी संदेष्ट्याने सामरियातील खोट्या संदेष्ट्यासोबत खाल्ले व प्यायले, याचा अर्थ असा की त्याने धर्मत्यागी संदेष्ट्याचा संदेश स्वीकारला आणि परमेश्वराचा संदेश नाकारला. तोच संदेश त्याने त्या दिवशी विश्वासूपणे पोहोचविला होता. आपण परत फिरू नये, हे त्याला पूर्णपणे ठाऊक होते, तरीही त्याने तसेच केले. सिस्टर व्हाईट आम्हांस कळवितात की जर “कपटाचा आणि खोट्या साक्षीचा पुत्र अशा मंडळीकडून आश्रय पावला, जिच्याकडे मोठा प्रकाश, मोठा पुरावा आहे, तर ती मंडळी परमेश्वराने पाठविलेला संदेश टाकून देईल.” मिलेराइट इतिहासात पहिल्या देवदूताने आपल्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशमान केली होती. १८४० मध्ये, पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशन स्थानकापर्यंत पोहोचविण्यात आला.

“आपल्या जगात प्रभुचे सामर्थ्याने व महान गौरवाने लवकर आगमन होणार असल्याची वार्ता ही सत्य आहे, आणि 1840 मध्ये तिच्या घोषणेसाठी अनेक आवाज उठविण्यात आले.” Manuscript Releases, volume 9, 134.

त्यानंतर लवकरच, मिलराइट अॅडव्हेंटिझम धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या पद्धतिशास्त्रातील “त्या असत्याकडे” परतला, आणि देवाने विल्यम मिलर यांच्यामार्फत पाठविलेला “प्रभूचा संदेश” त्याने फेकून दिला. एलीयाद्वारे सादर करण्यात

आलेला मोशेचा संदेश त्यांनी नाकारला, आणि मिलराईट इतिहासाच्या प्रारंभी स्वीकारलेले “असत्य” हेच शेवटी मानले जाणारे “असत्य” दर्शविते; तेच “असत्य” जे लाओदिकीया अॅडव्हेंटिझमवर प्रबळ भ्रम आणते.

आणि जे नाश पावत आहेत त्यांच्यामध्ये अधर्माच्या सर्व प्रकारच्या फसवणुकीसह; कारण त्यांनी तारण पावावे म्हणून सत्यावरील प्रेम स्वीकारले नाही. आणि याच कारणास्तव देव त्यांच्यावर प्रबळ भ्रम पाठविले, जेणेकरून ते असत्यावर विश्वास ठेवतील; जेणेकरून ज्यांनी सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, पण अधर्मात आनंद मानला, असे ते सर्व दोषी ठरविले जावेत. 2 थेस्सलनीकाकरांस 2:10-12

आम्ही बायबलमधील भविष्यवाणीच्या सहाव्या राज्याच्या राज्यकाळात प्रोटेस्टंटवादाच्या शिंगाची आणि रिपब्लिकनवादाच्या शिंगाची समांतर इतिहासरेषांशी संबंधित प्रतीक म्हणून एलियाच्या भूमिकेचे प्रदर्शन करण्याचा प्रयत्न करित आहोत. 1863 मधील सर्व मुद्दे भविष्यवाणीनुसार एकत्र आणण्यातील अडचण, किमान माझ्यासाठी तरी, “वक्र तर्क” या संकल्पनेच्या सीमेवर येणाऱ्या विविध परस्परसंबंधित रेषांमध्ये आहे. सरळ, स्पष्ट तर्क ही नेहमीच सर्वोत्तम पद्धत असते; परंतु दैवी सत्ये ओळखणे आणि त्या सत्यांचे एकमेकांशी असलेले संबंध ओळखणे हे एक कठीण कार्य आहे, कारण ती बायबलमध्ये “थोडे येथे आणि थोडे तेथे” अशी आढळतात.

तो ज्ञान कोणाला शिकविले? आणि तत्त्वज्ञान कोणाला समजावून देईल? ज्यांना दुधापासून वेगळे केले आहे, आणि स्तनांपासून दूर नेले आहे त्यांनाच. कारण नियमावर नियम, नियमावर नियम; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असे असले पाहिजे. यशया 28:9, 10.

जेव्हा तुमचे उद्दिष्टित श्रोते असे असतात की त्यांपैकी काही जण तुम्ही हाताळत असलेल्या मुख्य सत्यांशी परिचित असतात, परंतु इतरांसाठी हे सर्वच नवीन असते, तेव्हाही हे कार्य कठीण ठरते. या लेखात ज्यांचा आढावा देण्याचा माझा हेतू आहे, ती जवळजवळ सर्व सत्ये हबक्कूकच्या तक्त्यांमध्ये आढळू शकतात. मी ‘गुंतागुंतीच्या तर्काचा’ उपयोग करित आहे असे वाटू नये या भीतीने, प्रत्यक्ष तेथे जाण्यापूर्वीच आपण कुठे जात आहोत हे मी तुम्हाला आधीच सांगणार आहे.

१८६३ साली, लाओदिकीय मिलेराइट अॅडव्हेंटिझमने मत्सराची प्रतिमा उभी केली. ही मत्सराची प्रतिमा लाओदिकीय अॅडव्हेंटिझमच्या चार पिढ्यांपैकी पहिल्या पिढीचे प्रतिनिधित्व करते.

मग तो मला म्हणाला, “मनुष्यपुत्रा, आता उत्तरेकडे तुझे डोळे उचल.” तेव्हा मी उत्तरेकडे माझे डोळे उचलले; आणि पाहा, वेदीच्या द्वाराजवळ, प्रवेशद्वारात, उत्तरेकडे ही मत्सर उत्पन्न करणारी प्रतिमा होती. यहेज्केल 8:5.

सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीच्या चार पिढ्यांचे प्रतिनिधित्व पवित्र शास्त्रातील विविध उताऱ्यांमध्ये आढळते, परंतु मी मुख्य संदर्भबिंदू म्हणून यहेज्केल आठवा उपयोग करतो. याचे कारण असे की आठवा अध्याय नवव्या अध्यायाकडे नेतो. यहेज्केल नऊमध्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचे चित्रण करण्यात आले आहे, आणि *Testimonies*, खंड पाचमध्ये, सिस्टर व्हाइट या तथ्याची स्पष्ट ओळख करून देतात. सिस्टर व्हाइट यांच्या टिप्पण्यांमध्ये, मुद्रांकन होत असताना यरुशलेममध्ये उपासकांचे दोन वर्ग आहेत, हे त्या स्पष्टपणे दर्शवितात. यहेज्केलही हाच भेद करतो, आणि ज्यांना मुद्रा प्राप्त होत नाही त्या वर्गाचे प्रतिनिधित्व आठव्या अध्यायात करण्यात आले आहे.

जे लोक आपल्या स्वतःच्या आध्यात्मिक अधःपतनाबद्दल शोकाकुल होत नाहीत, तसेच इतरांच्या पापांबद्दल विलाप करित नाहीत, ते देवाच्या शिक्क्याविना सोडले जातील. प्रभु आपल्या दूतांना, ज्यांच्या हातात संहाराची अस्त्रे आहेत, अशी आज्ञा देतो: ‘त्याच्या पाठोपाठ नगरातून जा, आणि प्रहार करा; तुमचा डोळा दया दाखवू नये, आणि तुम्ही करुणा बाळगू नका: वृद्ध व तरुण, कुमारिका, लहान मुले, आणि स्त्रिया यांचा पूर्ण नाश करा: परंतु ज्यांच्यावर चिन्ह आहे अशा कोणत्याही मनुष्याजवळ जाऊ नका; आणि माझ्या पवित्रस्थानापासून आरंभ करा. मग त्यांनी घरासमोर असलेल्या वृद्ध पुरुषांपासून आरंभ केला.’

“येथे आपण पाहतो की, मंडळी—प्रभूचे पवित्रस्थान—हीच देवाच्या क्रोधाच्या प्रहाराची प्रथम अनुभूती घेणारी ठरली. ते प्राचीन पुरुष, ज्यांना देवाने महान प्रकाश दिला होता आणि जे लोकांच्या आध्यात्मिक हितसंबंधांचे रक्षक म्हणून उभे होते, त्यांनी आपल्या विश्वासाचा भंग केला होता. त्यांनी अशी भूमिका घेतली होती की, पूर्वीच्या दिवसांप्रमाणे चमत्कार आणि देवाच्या सामर्थ्याचे स्पष्ट प्रकटीकरण आपण अपेक्षित करू नये. काळ बदलला आहे. ही वचने त्यांच्या अविश्वासाला बळ देतात, आणि ते म्हणतात: प्रभू भले करणार नाही, आणि तो वाईटही करणार नाही. आपल्या लोकांवर न्याय आणण्यासाठी तो अति दयाळू आहे. अशा रीतीने, ‘शांती आणि सुरक्षितता’ हीच त्या पुरुषांची हाक आहे, जे पुन्हा कधीही आपला आवाज कर्ण्यासारखा उंचावून देवाच्या लोकांना त्यांच्या अपराधांचे आणि याकोबाच्या घराण्यास त्यांच्या पापांचे दर्शन घडवणार नाहीत. हे मूक कुत्रे, जे भुंकले नाहीत, हाच तो वर्ग आहे ज्यांच्यावर अपमानित देवाचा न्याय्य सूड येतो. पुरुष, कुमारिका, आणि लहान मुले—सर्व एकत्र नाश पावतात.” Testimonies, volume 5, 211.

आठवा अध्याय यरुशलेममधील—“मंडळीतील”—त्या लोकांचे वर्णन करीत आहे, जे चार पिढ्यांपैकी चौथ्या पिढीत असून, सूर्याला दंडवत घालताना दर्शविले आहेत.

आणि त्याने मला परमेश्वराच्या घराच्या आतल्या अंगणात आणले; आणि पाहा, परमेश्वराच्या मंदिराच्या दाराशी, ओट्या आणि वेदी यांच्या मधोमध, सुमारे पंचवीस पुरुष उभे होते; त्यांची पाठ परमेश्वराच्या मंदिराकडे होती, आणि त्यांची तोंडे पूर्वेकडे होती; आणि ते पूर्वेकडे सूर्याची उपासना करीत होते. मग तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, तू हे पाहिले आहे काय? यहुदाच्या घराण्याने येथे जी घृणास्पद कृत्ये केली आहेत, ती करणे त्यांना क्षुल्लक गोष्ट आहे काय? कारण त्यांनी देश हिंसाचाराने भरून टाकला आहे, आणि मला क्रोधास प्रवृत्त करण्यासाठी ते पुन्हा वळले आहेत; आणि पाहा, ते फांदी आपल्या नाकाशी धरतात. म्हणून मीही क्रोधाने वागीन; माझा डोळा दया करणार नाही, आणि मी करुणा दाखवणार नाही; आणि जरी ते मोठ्या आवाजाने माझ्या कानात आक्रोश करतील, तरीही मी त्यांचे ऐकणार नाही. यहेज्केल 8:16-18.

दहा हेरांच्या दुष्ट अहवालाप्रमाणेच, सूर्याची उपासना करणाऱ्या बंडखोरीतील पंचवीस नेत्यांनी परमेश्वराचा राग “उद्धवविला” आहे. रविवाराचा कायदा हा संदेषे ज्याकडे पुढे निर्देश करतात तो “चिथावणीचा दिवस” आहे. नववा अध्याय त्याच काळातील त्या लोकांचे वर्णन करतो जे देवाचा शिक्का प्राप्त करतात, कारण तो केवळ आठव्या अध्यायाची पुनरुक्ती करून त्याचा अधिक विस्तार करतो.

“देवाच्या सेवकांवर करण्यात येणारी ही मोहर [प्रकटीकरण सात] तीच आहे जी यहेज्केलास दर्शनात दाखविण्यात आली होती.” *Testimonies to Ministers*, 445.

१८६३ मध्ये, लाओदिकीया येथील अॅडव्हेंटिझमच्या पहिल्या पिढीने अरण्यातील आपली भटकंती सुरू केली. १८६३ मध्ये मत्सराच्या प्रतिमेची ओळख पटविणारा भविष्यवाणीतील इतिहास, हारोनाच्या सुवर्णवासराचा होता. त्या सुवर्णवासराच्या भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्ये अशी होती की ते पशूची प्रतिमा होते, आणि ते सुवर्णाचे होते. सुवर्ण हे बाबेलचे प्रतीक आहे; म्हणून हारोनाचे सुवर्णवासरू हे बाबेलच्या पशूची प्रतिमा होते. पशूची प्रतिमा ही केवळ चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगानेच परिभाषित केली जाते, ज्यात त्या संबंधावर चर्चेचे नियंत्रण असते.

“परंतु ‘पशूची प्रतिमा’ म्हणजे काय? आणि ती कशी निर्माण केली जाणार आहे? ही प्रतिमा दोन शिंगे असलेल्या पशूकडून तयार केली जाते, आणि ती त्या पशूची प्रतिमा आहे. तिला ‘पशूची प्रतिमा’ असेही म्हटले जाते. मग ही प्रतिमा कशी आहे आणि ती कशी निर्माण केली जाणार आहे, हे जाणून घेण्यासाठी आपण त्या पशूची स्वतःची वैशिष्ट्ये—पोपशाही—यांचा अभ्यास केला पाहिजे.

“जेव्हा आरंभीची मंडळी सुवार्तेच्या साधेपणापासून दूर जाऊन अन्यधर्मी विधी व चालीरीती स्वीकारून भ्रष्ट झाली, तेव्हा तिने देवाचा आत्मा व सामर्थ्य गमावले; आणि लोकांच्या विवेकबुद्धीवर नियंत्रण ठेवण्यासाठी तिने लौकिक सत्तेचा आधार शोधला. त्याचा परिणाम म्हणजे पोपसत्ता—अशी एक मंडळी जिने राज्यसत्तेवर नियंत्रण मिळविले आणि ती स्वतःच्या हेतूंच्या पूर्ततेसाठी, विशेषतः ‘पाखंडाच्या’ शिक्षेसाठी, उपयोगात आणली. संयुक्त

संस्थानांनी पशूची प्रतिमा निर्माण करावयाची असल्यास, धार्मिक सत्तेने नागरी शासनावर असे नियंत्रण मिळविले पाहिजे की राज्याचा अधिकारही मंडळीने स्वतःचे उद्देश साध्य करण्यासाठी वापरला जाईल.” The Great Controversy, 443.

अहरोनाने बनविलेले वासरू तेव्हा बनविले गेले, जेव्हा मोशे दहा आज्ञा ग्रहण करीत होता. दुसरी आज्ञा मूर्तीपूजेस मनाई करते, आणि देवाला ईर्ष्यावान देव म्हणून ओळख देताना, देवाच्या स्वभावाचे अंशतः वर्णनही त्यात समाविष्ट आहे.

तू स्वतःसाठी कोणतीही कोरलेली मूर्ती, किंवा वर आकाशात जे काही आहे त्याची, किंवा खाली पृथ्वीवर जे काही आहे त्याची, किंवा पृथ्वीखाली पाण्यात जे काही आहे त्याची कोणतीही प्रतिमा करू नकोस; तू त्यांना दंडवत घालू नकोस, किंवा त्यांची सेवा करू नकोस; कारण मी परमेश्वर तुझा देव ईर्ष्यावंत देव आहे; जे माझा द्वेष करितात, त्यांच्या पित्यांच्या अधर्माची शिक्षा मी त्यांच्या मुलांवर तिसऱ्या व चौथ्या पिढीपर्यंत आणतो; आणि जे माझ्यावर प्रेम करितात व माझ्या आज्ञा पाळितात, अशा हजारो लोकांवर दया करितो. निर्गम 20:4-6.

अहरोनाने घडविलेली सुवर्णवासराची प्रतिमा ही मूर्ती असल्यामुळे ती मत्सराची प्रतिमा दर्शविते; कारण तिने त्या धर्मयुक्त संतापास जन्म दिला ज्यामुळे मोशेला दहा आज्ञांच्या पहिल्या दोन पट्ट्या खाली फेकून फोडाव्या लागल्या. आम्ही दाखविण्याचा हेतू बाळगतो की 1863 मधील बनावट चार्ट अहरोनाच्या सुवर्णवासराद्वारे दर्शविला गेला होता. देवाचा मत्सर अहरोनाच्या सुवर्णवासराविरुद्ध प्रकट झाला, कारण सुवर्णवासराने खोट्या देवाचे प्रतिनिधित्व केले. ते वासरू देवाचे बनावट प्रतिनिधित्व होते. अहरोनाने जाहीर केले की तेच ते देव होते ज्यांनी त्यांची मिसरच्या दास्यातून सुटका केली होती. त्या अगदीच इतिहासात मोशेने ज्या दोन पट्ट्या फोडल्या, त्या खऱ्या देवाच्या स्वभावाची “प्रतिकृती” होत्या—त्या देवाची, ज्याने प्रत्यक्षात त्यांना मिसरमधून बाहेर काढले होते. 1863 मध्ये तयार केलेला बनावट चार्ट हा मत्सराची प्रतिमा आहे, कारण त्याने मोशेच्या शपथेतील सात वेळा काढून टाकून हबक्कुक अध्याय दोनच्या दोन पट्ट्या मोडल्या.

“मी पाहिले आहे की १८४३ चा तक्ता परमेश्वराच्या हाताने निर्देशित करण्यात आला होता, आणि त्यात बदल केला जाऊ नये; की त्या आकृत्या जशा त्याला अभिप्रेत होत्या तशाच होत्या; की त्याचा हात त्यावर होता आणि काही आकृत्यांतील एक चूक त्याने झाकून ठेवली होती, जेणेकरून त्याचा हात दूर केला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू शकणार नव्हते.” Early Writings, 74, 75.

याव्यतिरिक्त, एलेन व्हाईट १८४३ च्या चार्टमध्ये कोणताही बदल करू नये या आज्ञेला “प्रेरणेने सोडल्यास” अशी अट जोडते.

“मी पाहिले की जुना चार्ट प्रभूनेच मार्गदर्शित केला होता, आणि प्रेरणेव्यतिरिक्त त्यातील एकही आकृती बदलली जाऊ नये. मी पाहिले की चार्टवरील आकृत्या देवाला जशा हव्या होत्या तशाच होत्या, आणि त्याचा हात काही आकृत्यांतील एका चुकीवर होता व तिला झाकून ठेवत होता, जेणेकरून त्याचा हात दूर केला जाईपर्यंत कोणीही ती पाहू नये.” Spalding and Magan, 2.

ओटिस निकोल यांच्या कुटुंबासोबत जेम्स आणि एलेन व्हाईट राहत होते, तेव्हाच निकोल कुटुंबाने १८५० चा चार्ट तयार करून प्रकाशित केला. १८५० च्या चार्टमध्ये जी एकमेव गोष्ट “बदलली” गेली, ती म्हणजे १८४३ च्या चार्टवर दर्शविण्यात आलेले ‘१८४३’ हे वर्ष काढून त्याऐवजी ‘१८४४’ हे वर्ष वापरण्यात आले. “बदलले” गेलेले एकमेव तत्त्व म्हणजे देवाने ज्यावर आपला हात धरून ठेवला होता त्या “चुकीची” दुरुस्ती होय. ज्या घरात १८४३ चा चार्ट “बदलून” १८५० चा चार्ट करण्यात आला, त्याच घरात त्या संदेशाची प्रेरणा उपस्थित होती; आणि लेवीय वीस-सहा मधील सात काळ त्या चार्टवर, जसे ते १८४३ च्या चार्टवर होते, तसेच प्रतिष्ठित राहिले.

दुसऱ्या आज्ञेत या भविष्यवाणीपर कोड्याचा आणखी एक भाग समाविष्ट आहे, कारण त्यात असे दर्शविले आहे की जेव्हा देव घडलेल्या अधर्माची शिक्षा करतो, तेव्हा तो पिढ्यांची गणना करतो. 1863 मध्ये सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट

मंडळीच्या चार पिढ्यांपैकी पहिल्या पिढीची सुरुवात झाली, कारण त्या वेळी मिलराइट चळवळीचा अंत झाला.

दहा आज्ञांच्या दोन पट्ट्या हबक्कूकाच्या दोन पट्ट्यांचे प्रतिरूप दर्शवितात; परंतु त्या पेंटेकोस्तच्या दोन हालविलेल्या भाकरींचेही प्रतिरूप दर्शवितात, ज्या पवित्रस्थानाच्या सेवेमधील एकमेव अर्पण होते ज्यात पाप समाविष्ट होते. दहा आज्ञा देताना देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण, पेंटेकोस्ताच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या वेळी देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण, आणि मिलराइटांच्या दोन चार्टांच्या इतिहासात देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण—हे सर्व उत्तरवर्षावातील पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या अंतिम प्रकटीकरणाचे प्रतिरूप दर्शवितात. पेंटेकोस्तच्या दोन हालविलेल्या भाकऱ्या त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे उत्तरवर्षावाच्या काळात निशाण म्हणून उंचावले जातात.

पेंटेकोस्ताच्या लहरी अर्पणासाठीच्या भाकऱ्या “खमीर” घालून तयार करावयाच्या होत्या; खमीर पापाचे प्रतिनिधित्व करतो, परंतु भाजण्याच्या प्रक्रियेमुळे तो खमीर नष्ट झाला होता.

तोपर्यंत, इतकी अगणित लोकांची गर्दी जमली होती की ते एकमेकांवर तुडवू लागले; तेव्हा त्याने प्रथम आपल्या शिष्यांना सांगण्यास आरंभ केला, “फरीश्यांच्या खमीरापासून सावध राहा, जो ढोंगीपणा आहे.” लूक 12:1.

लाटांप्रमाणे हालविलेल्या भाकऱ्या या प्रथमफळांचे अर्पण होत्या.

तुम्ही आपल्या निवासस्थानांतून दोन दशांश मापांचे दोन हालविण्याचे भाकरी आणाव्यात; त्या बारीक पिठाच्या असाव्यात; त्या खमीर घालून भाजलेल्या असाव्यात; त्या परमेश्वराकरिता प्रथमफळे आहेत. लेवीय 23:17.

शेवटच्या दिवसांत एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे प्रथमफळांचे अर्पण आहेत.

आणि मी पाहिले, आणि पाहा, सियोन पर्वतावर एक कोकरू उभे होते, आणि त्याच्याबरोबर एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण होते; त्यांच्या कपाळांवर त्याच्या पित्याचे नाव लिहिलेले होते. आणि मी स्वर्गातून एक आवाज ऐकला, तो पुष्कळ पाण्यांच्या आवाजासारखा, आणि मोठ्या गडगडाटाच्या आवाजासारखा होता; आणि मी वीणा वाजविणाऱ्यांचा आपल्या वीणा वाजवीत असलेला आवाज ऐकला. आणि त्यांनी सिंहासनासमोर, आणि त्या चार प्राण्यांसमोर, आणि वडिलांसमोर जणू काही एक नवे गीत गायले; आणि पृथ्वीवरून विकत घेतलेल्या त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांखेरीज कोणीही ते गीत शिकू शकत नव्हते. हे ते आहेत जे स्त्रियांबरोबर भ्रष्ट झाले नाहीत; कारण ते कुमार आहेत. हे ते आहेत जे कोकरू जिथे जाईल तिथे त्याच्या मागे जातात. हे मनुष्यांमधून विकत घेतले गेलेले, देवाला आणि कोकराला प्रथमफळ असे आहेत. आणि त्यांच्या तोंडात कपट आढळले नाही; कारण ते देवाच्या सिंहासनासमोर निर्दोष आहेत. प्रकटीकरण १४:१-५.

अंतकाळातील जे उपासकवर्ग कधीही मरण पावत नाहीत, ज्यांचे प्रतिनिधित्व एलियाने केले आहे, त्यांनी पापावर पूर्णपणे विजय मिळविलेला असेल; कारण कराराच्या दूताकडून त्यांच्यावर आणलेली शुद्धीकरणाची अग्नी, लेवीच्या पुत्रांमधील खमीर पूर्णपणे जाळून काढते व दूर करते.

पाहा, मी माझा दूत पाठवीन, आणि तो माझ्यापुढे मार्ग सिद्ध करील; आणि ज्या प्रभूचा तुम्ही शोध करीत आहात, तो अचानक आपल्या मंदिरात येईल; होय, कराराचा दूत, ज्याच्यात तुम्हाला आनंद वाटतो; पाहा, तो येईल, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. परंतु त्याच्या येण्याचा दिवस कोण सहन करू शकेल? आणि तो प्रगट होईल तेव्हा कोण उभा राहू शकेल? कारण तो शुद्ध करणाऱ्याच्या अग्निसारखा आणि धोब्याच्या साबणासारखा आहे. आणि तो चांदी शुद्ध करणारा व निर्मळ करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, आणि त्यांना सोने व चांदीप्रमाणे निर्मळ करील, जेणेकरून ते परमेश्वराला धार्मिकतेत अर्पण अर्पतील. मग यहुदा व यरुशलेम यांचे अर्पण परमेश्वराला मनोहर होईल, जसे प्राचीन दिवसांत होते, आणि जसे पूर्वीच्या वर्षात होते. मलाखी 3:1-4.

“प्राचीन दिवसांप्रमाणे” असलेले अर्पण म्हणजे दोन भाकरांचे पेन्टेकोस्टचे डोलविण्याचे अर्पण होय. ते अर्पण म्हणून उंचावण्यात आले होते, ज्याद्वारे त्या दोन संदेष्ट्यांची ओळख पटते, जे रस्त्यांत ठार मारले गेले, आणि त्यानंतर रविवार कायद्याच्या संकटाच्या आरंभी चिन्ह म्हणून स्वर्गात उचलले जातात.

हारोनाने आपला सोन्याचा वासरू बनविल्यावर, त्याने जाहीर केले की तो वासरू म्हणजे त्यांना मिसरातून बाहेर काढणारे देव होत, आणि मग परमेश्वरासाठी उत्सव घोषित केला.

आणि त्याने त्यांच्या हातून ते घेतले, आणि ते वितळलेल्या वासराच्या मूर्तीत घडवून, कोरीव साधनाने त्याला आकार दिला; आणि त्यांनी म्हटले, हे इस्राएला, तुला मिसरदेशातून वर आणणारे तुझे देव हेच आहेत. आणि अहरोनाने ते पाहिल्यावर त्याने त्यासमोर एक वेदी बांधली; आणि अहरोनाने घोषणा करून म्हटले, उद्या परमेश्वरासाठी उत्सव आहे. निर्गम 32:4, 5.

इस्राएलचे उत्तरेकडील राज्य यहूदाच्या दक्षिणेकडील राज्यापासून विभक्त झाले तेव्हा, इस्राएलचा पहिला राजा यारोबाम याने जाणूनबुजून दोन शहरांत खोल्या उपासनेची व्यवस्था प्रस्थापित केली, अहरोनाने जशी घोषणा केली होती तशीच घोषणा केली, आपली दोन सोन्याची वासरे हीच त्यांना मिसरदेशातून बाहेर काढणारे देव आहेत असा दावा केला, आणि अहरोनाप्रमाणेच एक बनावट सणही नेमला.

आणि यारोबाम आपल्या मनात म्हणाला, आता हे राज्य दावीदाच्या घराण्याकडे परत जाईल: जर हे लोक यरुशलेम येथे परमेश्वराच्या मंदिरात यज्ञ अर्पण करण्यासाठी वर गेले, तर या लोकांचे मन पुन्हा त्यांच्या प्रभूकडे, म्हणजे यहूदाचा राजा रहोबाम याच्याकडे वळेल; आणि ते मला ठार मारतील, व पुन्हा यहूदाचा राजा रहोबाम याच्याकडे जातील. म्हणून राजाने सल्लामसलत केली, आणि सोन्याची दोन वासरे बनविली, आणि त्यांना म्हणाला, यरुशलेमास वर जाणे तुम्हांस फार होते; हे इस्राएला, पाहा, हेच तुझे देव, ज्यांनी तुला मिसर देशातून वर आणिले. आणि त्याने एक बेथेल येथे ठेवले, आणि दुसरे दान येथे स्थापिले. आणि ही गोष्ट पाप ठरली; कारण लोक एका वासरापुढे उपासना करण्यासाठी, अगदी दानपर्यंत, गेले. आणि त्याने उंच ठिकाणांची मंदिरे बांधली, आणि लेवीच्या पुत्रांपैकी नसलेल्या, लोकांतील नीचातल्या नीच लोकांना याजक नेमले. आणि यारोबामाने आठव्या महिन्यात, त्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, यहूदामध्ये असलेल्या सणासारखा एक सण नेमिला, आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले. त्याने बेथेल येथे तसेच केले, आपण बनविलेल्या वासरांस बलिदान अर्पण करून; आणि त्याने बेथेल येथे आपण बनविलेल्या उंच ठिकाणांच्या याजकांना नेमून ठेविले. अशा रीतीने त्याने बेथेल येथे आपण बनविलेल्या वेदीवर, आठव्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी, म्हणजे आपल्या स्वतःच्या मनात कल्पिलेल्या त्या महिन्यात, अर्पण केले; आणि इस्राएलाच्या संततीकरिता सण नेमिला; आणि त्याने वेदीवर अर्पण केले, व धूप जाळला. 1 राजे 12:26-33.

दान म्हणजे न्याय, आणि तो एका अवस्थेचे प्रतिनिधित्व करतो; बेथेल म्हणजे देवाचे घर. अहरोनाच्या बंडाप्रमाणेच राजा यारोबामाच्या बाबतीतही ही चिन्हे चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाची ओळख करून देतात; हा संयोग अखेरीस संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्याच्या वेळी प्रत्यक्षात येतो.

रविवारविषयक कायदा अॅडव्हेंटिझमच्या शेवटी घडतो; आणि अॅडव्हेंटिझमच्या प्रारंभी, 1844 च्या उन्हाळ्यात प्रोटेस्टंट शिंग म्हणून ओळखली गेलेली ती चळवळ, रिपब्लिकन शिंगासह कायदेशीररीत्या एकत्र आली. म्हणून, अहरोन आणि यारोबाम यांचे बंड हे 1863 तसेच लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारविषयक कायद्याचेही प्रतिनिधित्व करते.

कराराचा दूत “लेवीच्या पुत्रांना” शुद्ध करतो, इतर कोणत्याही वंशांना नव्हे, याचे कारण असे की, अहरोनाच्या सोन्याच्या वासराच्या बंडाच्या वेळी लेवीवंशी मोशेबरोबर उभे राहिले. त्यांच्या विश्वासूपणामुळे, त्यांनाच पुढे याजकत्वाचे प्रतिनिधित्व करणारा वंश करण्यात आले; हा मान पूर्वी प्रत्येक वंशातील पहिलावानांपासून बनलेला असावा, असा ठरविण्यात आला होता. म्हणूनच यारोबामाने हे निश्चित केले की त्याचे बनावट याजकत्व लेवीच्या पुत्रांपैकी नसावे; उलट त्याने आपले याजकत्व “लोकांतील अगदी कनिष्ठ लोकांपासून, जे लेवीच्या पुत्रांपैकी नव्हते,”

असे स्थापित केले.

लेवीची पुत्रे ही अशी आहेत की ज्यांना रविवार-कायद्याच्या संकटाच्या काळात निशाण म्हणून, किंवा लाट-अर्पण म्हणून, अग्निद्वारे शुद्ध केले जाते. शेवटच्या दिवसांतील रविवार-कायद्याच्या संकटाचा इतिहास १८६३ च्या संकटाद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आला होता, जेव्हा नव्याने ओळखले गेलेले प्रोटेस्टंट शिंग कायदेशीररीत्या रिपब्लिकन शिंगाशी जोडले गेले. आपण आत्ताच ज्यांचा उल्लेख केला आहे त्या उताऱ्यांवर कार्य करायला सुरुवात करण्यापूर्वी, इतिहासाची अजून एक रेषा आपल्याला विचारात घ्यायची आहे.

ती रेषा इ.स. १८५६ साल आहे, आणि आपण आपल्या पुढील लेखात त्याविषयी चर्चा करू.

“पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणासाठी आपल्या महायाजकाच्या नात्याने ख्रिस्ताचे परमपवित्र स्थानी येणे, दानियेल ८:१४ मध्ये दर्शविलेले; दानियेल ७:१३ मध्ये सादर केल्याप्रमाणे मनुष्यपुत्राचे दिवसांच्या प्राचीनाजवळ येणे; आणि मलाखीने भाकीत केल्याप्रमाणे प्रभूचे आपल्या मंदिरात येणे—ही सर्व एकाच घटनाची वर्णने आहेत; आणि हेच मत्तय २५ मधील दहा कुमारांच्या दृष्टांतात ख्रिस्ताने वर्णिलेल्या विवाहासाठी वराच्या येण्याद्वारेही दर्शविले आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, ४२६.